ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑ MARCO DARMON της 11ης Ιανουαρίου 1989 *

Κύριε πρόεδρε,
Κύριοι δικαστές,

1. Το Finanzgericht Baden-Württemberg υπέβαλε προδικαστικό ερώτημα ως προς το κύρος της αποφάσεως της Επιτροπής, της 1ης Μαρτίου 1985, όπως δημοσιεύθηκε, υπό συνοπτική μορφή, στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*[1], η οποία απέρριψε τη χορήγηση τελωνειακής ατέλειας για την εισαγωγή φασματομέτρου ταυτόχρονης μέτρησης υπό την ονομασία « Jarrel-Ash-Plasma-Atomcomp Direct Reading Spectrometer System (τύπος 1125 A) » το οποίο εισήγαγε από τις Ηνωμένες Πολιτείες το πανεπιστήμιο της Στουτγάρδης, με την αιτιολογία ότι υπάρχουν στην Κοινότητα ισοδύναμες συσκευές και, ιδίως, η συσκευή « PV 8210/PV 8490 » που κατασκευάζει η Philips (Βέλγιο), καθώς και η συσκευή « JY 48 » και η συσκευή « JY 70 P » που κατασκευάζει η Jobin Yvon.

2. Δύο αιτιάσεις προέβαλε το προσφεύγον της κύριας δίκης ενώπιον του επιληφθέντος δικαστηρίου: η πρώτη αναφέρεται στον ανεπαρκή χαρακτήρα της αιτιολογίας της αποφάσεως και η δεύτερη αμφισβητεί την ισοδυναμία των κοινοτικών συσκευών με το εισαχθέν φασματόμετρο.

3. Σε ό,τι αφορά τη δεύτερη αιτίαση, πρέπει καταρχάς να τονιστεί ότι το Δικαστήριο διαθέτει σχετικώς

« περιορισμένη μόνο εξουσία ελέγχου διότι " δοθέντος του τεχνικού χαρακτήρα της εξετάσεως που αποσκοπεί στη διαπίστωση της υπάρξεως ή μη ισοδυναμίας, το Δικαστήριο δεν μπορεί να αμφισβητήσει το περιεχόμενο μιας αποφάσεως που έλαβε η Επιτροπή σύμφωνα με τη γνώμη της επιτροπής δασμολογικών ατελειών, παρά μόνο σε περίπτωση πρόδηλης πλάνης περί τα πράγματα ή το δίκαιο ή σε περίπτωση καταχρήσεως εξουσίας " »[2].

Όπως, όμως, προκύπτει από τη δικογραφία, στην παρούσα υπόθεση η απόφαση της Επιτροπής είναι σύμφωνη προς τη γνώμη της επιτροπής τελωνειακών ατελειών.

4. Υπογραμμίζεται ότι το παρεπέμπον δικαστήριο αναφέρει στην απόφασή του ότι ο εμπειρογνώμονας που διόρισε το ίδιο κατέληξε στο συμπέρασμα ότι οι κοινοτικές συσκευές είναι ισοδύναμες προς την εισαχθείσα συσκευή, υπό δύο επιφυλάξεις:

— οι κοινοτικές συσκευές δεν μπορούσαν να ανιχνεύσουν το στοιχείο κάλιο στην κλίμακα των 766,4 nm·

— η γαλλική συσκευή δεν μπορούσε να ανιχνεύσει το λίθιο και το νάτριο.

5. Πρέπει να παρατηρηθεί ότι σε ό,τι αφορά την ανίχνευση του καλίου η αίτηση χορηγήσεως ατελείας δεν αναφέρεται ρητώς στην ανάγκη ανιχνεύσεως αυτού του στοιχείου. Η Επιτροπή, ωστόσο, δέχθηκε κατά την προφορική διαδικασία ότι έχοντας υπόψη του την περιγραφή του ερευνητικού σχεδίου ένας εμπειρογνώμονας θα κατέληγε προφανώς στο συμπέρασμα ότι έπρεπε να υπάρχει η δυνατό-

* Γλώσσα του πρωτοτύπου: η γαλλική.

1 — ΕΕ C 57 της 5.3.1985, σ. 3.

2 — Απόφαση της 25ης Οκτωβρίου 1984 στην υπόθεση 185/83, Rijksuniversiteit te Groningen, Συλλογή 1984, σ. 3623, σκέψη 14, η οποία αναφέρεται στην απόφαση της 27ης Σεπτεμβρίου 1983 στην υπόθεση 216/82, Universität Hamburg, Συλλογή 1983, σ. 2771, σκέψη 14.

τητα μετρήσεως της παρουσίας του καλίου στο μήκος κύματος των 766,4 nm.

6. Θα ήθελα να τονίσω, όπως εξάλλου υπογράμμισε κατά την προφορική διαδικασία και η βελγική κυβέρνηση, ότι ο εμπειρογνώμονας διατύπωσε, στην πράξη, επιφυλάξεις μόνο ως προς τη συσκευή « JY 70 P », αναφέροντας ότι η ισοδυναμία της με την εισαχθείσα συσκευή εξαρτάται από το αν ένα άλλο δίκτυο θα μπορούσε να παραδοθεί κατά το χρόνο της εισαγωγής. Η δικαστική πραγματογνωμοσύνη δεν περιέχει επιφυλάξεις ως προς την αδυναμία της συσκευής Philips, καθόσον αναφέρεται (σ. 5) ότι η απάντηση του κατασκευαστή « σχετικώς (δηλαδή ως προς τη δυνατότητα προσαρμογής της συσκευής) είναι ορθή και σαφής ». Η Επιτροπή και η βελγική κυβέρνηση τονίζουν σχετικώς ότι με τη βοήθεια του εξαρτήματος « PV 8291 » η συσκευή Philips μπορεί να προβεί σε μέτρηση του καλίου στην κλίμακα των 766,4 nm. Σε ό,τι αφορά τη συσκευή JY 70 P η Επιτροπή, στην οποία υποβλήθηκε σχετικό ερώτημα κατά την προφορική διαδικασία, τόνισε ότι ήταν δυνατό, κατά το χρόνο παραγγελίας της αμερικανικής συσκευής, να πραγματοποιηθούν, με τη βοήθεια πρόσθετου εξοπλισμού, έρευνες των τριών στοιχείων, δηλαδή του καλίου, του λιθίου και του νατρίου.

7. Το Δικαστήριο προχώρησε σε επισταμένη έρευνα κατά την προφορική διαδικασία χωρίς να είναι παρών εκπρόσωπος του πανεπιστημίου της Στουτγάρδης. Έχω τη γνώμη ότι δεν προέκυψαν ενδείξεις ικανές να θέσουν σε αμφιβολία τις διευκρινίσεις της Επιτροπής. Εν πάση περιπτώσει, έχω τη γνώμη ότι δεν προέκυψε κανένα στοιχείο υπέρ μιας πρόδηλης πλάνης ή καταχρήσεως εξουσίας.

8. Για να γίνω πληρέστερος ας μου επιτραπεί ακόμα να τονίσω ότι ακόμα και αν υποτεθεί, όπως έκρινε ο εμπειρογνώμονας, ότι η συσκευή JY 48 I CP δεν προσφέρεται για την προβλεπόμενη εργασία, αυτό δεν αποτελεί λόγο ακυρώσεως της αποφάσεως εφόσον η εκτίμηση ότι οι δύο άλλες συσκευές είναι ισοδύναμες αρκεί να θεμελιώσει την άρνηση χορηγήσεως ατελείας.

9. Νομίζω ότι και η αιτίαση που αναφέρεται σε ενδεχόμενη ανεπαρκή αιτιολογία πρέπει επίσης να απορριφθεί μετά από σύντομη εξέταση.

10. Πράγματι, στην απόφαση που δημοσιεύθηκε υπό απλοποιημένη μορφή αναφέρεται[3]: « ύπαρξη κοινοτικής παραγωγής συσκευών ισοδύναμης επιστημονικής αξίας κατά την ημερομηνία της παραγγελίας », ακολουθεί η περιγραφή της συσκευής Philips και των συσκευών που κατασκευάζει η Jobin Yvon και οι διευθύνσεις των κατασκευαστών. Η απευθυνόμενη προς την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας απόφαση δεν περιέχει καμία πρόσθετη ένδειξη καίτοι δεν είναι διατυπωμένη τόσο συνοπτικά.

11. Βεβαίως, η αιτιολογία της Επιτροπής είναι ιδιαιτέρως συνοπτική. Πρέπει όμως να τονιστεί σχετικώς ότι το Δικαστήριο έχει αποφανθεί, στην απόφασή του Rijksuniversiteit te Groningen[4], με αφορμή μία αιτιολογία το ίδιο λακωνική, ότι η αιτιολογία αυτή ανταποκρινόταν στις ελάχιστες απαιτήσεις του άρθρου 190 της Συνθήκης, καθόσον η απόφαση, η οποία απευθύνεται στα κράτη μέλη τα οποία έλαβαν μέρος στις συνεδριάσεις της ομάδας εμπειρογνωμόνων και τα οποία γνωρίζουν επαρκώς την υπόθεση ώστε να εκτιμήσουν τη σημασία της, περιλαμβάνει τα « στοιχεία εκείνα που είναι απαραίτητα προκειμένου το οικείο επιστημονικό ίδρυμα να κρίνει αν η απόφαση βαρύνεται με πρόδηλη πλάνη ή κατάχρηση εξουσίας ».

3 — Κατά τις διατάξεις του άρθρου 7, παράγραφος 6, του κανονισμού 2290/83 της Επιτροπής, της 29ης Ιουλίου 1983 (ΕΕ L 220 της 11.8.1983, σ. 20).

4 — Προαναφερθείσα απόφαση, σκέψη 39· βλέπε επίσης απόφαση της 26ης Ιουνίου 1986 στην υπόθεση 203/85, Nicolet, Συλλογή 1986, σ. 2049, σκέψη 11.

12. Παρόμοιες σκέψεις πρέπει, στην παρούσα περίπτωση να οδηγήσουν στο συμπέρασμα ότι η αιτιολογία είναι επαρκής. Πρέπει κυρίως να τονιστεί ότι η ακριβής περιγραφή των συσκευών που κρίνονται ως ισοδύναμες παρέχει στους ενδιαφερομένους τη δυνατότητα να εξετάσουν και, ενδεχομένως, να αμφισβητήσουν την ανάλυση της Επιτροπής.

13. Πρέπει, επίσης, να παρατηρηθεί ότι παρά τις υποχρεώσεις που του επιβάλλει το άρθρο 6, παράγραφος 2, στοιχείο ι), του κανονισμού 2784/79 [5], που ίσχυε τότε, το πανεπιστήμιο της Στουτγάρδης δεν ανέφερε στην αίτησή του για χορήγηση ατελείας τα ονόματα και τις διευθύνσεις των κοινοτικών επιχειρήσεων προς τις οποίες απευθύνθηκε για την προμήθεια συσκευών ή οργάνων ισοδύναμης επιστημονικής αξίας προς τη συσκευή για την οποία ζητήθηκε η ατελής εισαγωγή. Εάν το είχε πράξει θα όφειλε επίσης, κατά τη διάταξη αυτή, να εκθέσει εξαρχής τους λεπτομερείς λόγους για τους οποίους, κατά τη γνώμη του, οι κοινοτικές συσκευές δεν έπρεπε να θεωρηθούν ως ισοδύναμες προς την εισαχθείσα συσκευή.

14. Πρέπει επίσης να τονιστεί ότι ο αιτών την ατέλεια ο οποίος συμμορφώνεται προς τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 6, παράγραφος 2, στοιχείο ι), πρέπει να είναι σε θέση, λόγω της περιγραφής των συσκευών που θεωρούνται ως ισοδύναμες και τις οποίες οφείλει να γνωρίζει έστω και εάν ο ίδιος τις θεωρεί ως μη ισοδύναμες, να εκτιμήσει την ανάλυση της Επιτροπής.

15. Κατά συνέπεια, δεν νομίζω ότι είναι ανεπαρκής ο τύπος της ιδεολογίας που επέλεξε η Επιτροπή, καθόσον είναι αρκετά ακριβής ώστε να δώσει τη δυνατότητα στον εισαγωγέα να ασκήσει το δικαίωμα προσφυγής που έχει, ιδίως εάν προέβη ο ίδιος σε έρευνα της αγοράς, όπως έχει την υποχρέωση σύμφωνα με την ισχύουσα κανονιστική ρύθμιση.

16. Για τους λόγους αυτούς προτείνω στο Δικαστήριο να αποφανθεί ότι από την εξέταση της αποφάσεως 85/C 57/03 της 1ης Μαρτίου 1985 δεν προέκυψε κανένα στοιχείο ικανό να επηρεάσει το κύρος της.

5 — Κανονισμός της Επιτροπής, της 12ης Δεκεμβρίου 1979 (ΕΕ ειδ. έκδ. 02/008, σ. 8).